

Naar endelig de skandinaviske Redere havde besluttet sig til at følge Opfordringen om ved Forhandling indbyrdes at naa til et Resultat med Hensyn til den Opgave under denne Situation at betjene deres Hjemland nogenlunde lempeligt, synes vi ikke, der er Grund til at triumfere over, at det ikke er lykkedes dem at blive enige herom.

Regeringen har midlertidig, men ogsaa kun midlertidig, ladet Overvejelserne i denne Sag bero, fordi det en Tid syntes, som om Udviklingen paa Fragtmarkedet dog nogenlunde kunde rette sig i Favør af Forbrugerne, men da vi henimod Efteraaret saa den samme Bevægelse i Tingene som i Fjor Vinter, stod det os klart, at mere nødvendigt end noget andet var det at gribe ind her paa en saadan Maade, at det blev effektivt. Jeg skulde særdeles gerne have bidraget til, at dansk Skibsfart skulde være blevet forskaanet for denne Debat her i Rigsdagen, jeg skulde gerne have bidraget til, at den Sag, det drejer sig om, var blevet ordnet underhaanden. Jeg har gjort mit Bedste for, at det skulde ske, og jeg har gjort mit Bedste for, at man skulde vise Skibsfarten ethvert Hensyn, den kunde ønske til sin Teknik, naar kun Regeringens Formaal direkte eller indirekte at afbøde nogle af de ved de høje Fragtsatser forarsagede Ulemper kunde ske Eyldest. Det har imidlertid ikke været mig muligt at faa Skibsfarten til at tage imod nogen som helst Haandsrækning. Hvad der fra Fragtudvalget eller fra mig er fremsat som Forslag til Forhandlingsgrundlag, er blevet afvist paa det skarpeste som umuligt, uretfærdigt, uigennemførligt, dillettantisk, som vel det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds vilde udtrykke det. De Opfordringer, der er blevet rettet til Skibsfartens Mænd om da selv at fremkomme med et Forslag, er blevet besvaret med Antydninger af, at man under visse — helt uantagelige — Forbehold kunde tænke sig at sejle noget Brændselskul hjem til de fattige. Nu tillader jeg mig at mene, at de Forslag, som af Fragtudvalget og Ministeriet er stillede dels om Maksimalfragt for to bestemte Artikler, dels om en Fragtavgift og dels om en Tonnageavgift, er betegnede med altfor overlegne Udtryk af Rederne. Jeg vilde have fundet det meget rimeligere, om de i Stedet for at anvende deres Sagkyndighed til at bevise Opgavens Umulighed vilde have vejledet Ministeriet med Hensyn til Opstillingen af et Forslag. Men noget saadant er altsaa ikke sket.

Efter den Ytring, som det ærede

Medlem for Københavns 6te Valgkreds har brugt, at Skibsfartens Minister ikke kunde antages at ville billige Ministeriets Optræden ved denne Lejlighed, maa jeg vel gaa ud fra, at man ikke har troet, det var Alvor fra min Side, naar jeg saa indtrængende opfordrede til at løse Spørgsmaalet ved frivillig Overenskomst. Man maa have næret den Opfattelse, at Skibsfartens Minister ikke for Alvor kunde anmode Skibsfarten om at vise nogen Resignation overfor det herlige Maaltid, der stod paa dens Bord, og man besluttede sig da til med Lidenskab at spise videre nu, da Maden stod paa Bordet — for at bruge en socialdemokratisk Vending. Man har altsaa ikke opfattet min indtrængende Opfordring som Alvor, og dette alene kan efter min Mening forklare, at Rederne har savnet Villie, Evne og Forstaaelse overfor den Opgave, som her forelaa.

Naar man kalder Skibsfartens Minister frem i denne Sag, vil jeg sige, at det er min Pligt at udtale dette, min Pligt overfor Rederne og overfor den øvrige Del af Befolkningen, i Særdeleshed overfor den øvrige Del af Erhvervene, thi naar jeg ikke blot gaar med til det foreliggende Lovforslag, men har været virksom ved dets Udarbejdelse, er det selvfølgelig i Erhvervenes Interesse. De nugældende Fragtsatser gaar jo ind i Varernes Kalkulation med saa væsentlige Beløb, at de rummer en betydelig Fare for adskillige Industrier, som ikke er i Stand til at vælte Forøgelsen over paa Forbrugerne — jeg ser for øvrigt ikke, at Forholdet er bedre, naar de er i Stand dertil. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har sikkert ikke Ret, naar han brugte den Vending, at Industrien ønsker ikke nogen Gave af Skibsfarten. Men her er der for øvrigt ikke Tale om nogen Gave. Hvad her er Tale om, er, at der skal indvindes en Fordel paa Skibsfartens Bekostning for Industrien, og jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at Industrien ikke ønsker denne Fordel.

Det ærede Medlems Stilling som Formand for Industriraadet dækker i øvrigt heller ikke hans Paastand. Foruden de industrielle Virksomheder, der kan skaffe sig Dækning for enhver Forøgelse af Produktionsomkostningerne, findes der indenfor Industriraadet adskillige Virksomheder, som lider under Fragternes Forhøjelse. Men desuden har vi en Organisation, som det ærede Medlem muligvis ikke har tænkt paa i denne Forbindelse, og som i endnu højere Grad bør have vor Opmærksomhed,